

Ланцюги Маркова.

Розглянемо послідовність випадкових величин $X_1, X_2, \dots, X_n, \dots; X_n \in \{0, 1, \dots\} = Z_+$

Послідовність X_n будемо називати *ланцюгом Маркова*, якщо для будь-якої сукупності індексів $n_1 < n_2 < \dots < n_k$ має місце властивість:

$$P\{X_{n_k} = i_k / \underbrace{X_{n_1} = i_1, \dots, X_{n_{k-2}} = i_{k-2}}_{k-2}, X_{n_{k-1}} = i_{k-1}\} = P\{X_{n_k} = i_k / X_{n_{k-1}} = i_{k-1}\} = P_{i_{k-1}i_k}\{n_{k-1}, n_k\},$$

$P_{i_{k-1}i_k}(n_{k-1}, n_k)$ - *перехідна ймовірність ланцюга маркова*.

Марківська властивість фактично означає, що майбутнє не залежить від минулого, а залежить тільки від теперішнього.

Ланцюг Маркова називається *однорідним*, якщо $P_{ij}(m, n) = P_{ij}(n - m)$.

$P_{ij}(n, n + 1) = p_{ij}, \forall n$ - для однорідного ланцюга маркова.

В подальшому розглядаємо лише однорідні ланцюги.

$P = \|p_{ij}\|_{i,j=0}^{\infty}$ - *матриця перехідних ймовірностей* ланцюга Маркова.

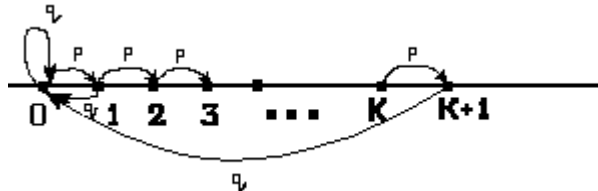
Приклад. (ланцюга Маркова)

Розглянемо схему випробувань Бернуллі з ймовірністю успіху p . Нехай “У”-успіх, “Н” – неуспіх: $P(“У”) = p, P(“Н”) = q; p + q = 1$. Розглянемо послідовність: “Н”, “У”, ..., “У”.

Нехай випадкова величина X_n приймає значення: $X_n = i$, якщо на n -му випробуванні реалізувалася серія успіхів довжиною i , та $X_n = 0$, якщо сталася реалізація неуспіху.

$\{X_n\}$ – ланцюг Маркова з можливими станами $\{0, 1, 2, \dots\}$.

Графічно це можна показати так:

$\|p_{ij}\|_{i,j=1}^{\infty}$ - матриця перехідних ймовірностей ланцюга Маркова для 1-го кроку.

Запишемо матрицю переходів за один крок.

$$P = \begin{pmatrix} q & p & 0 & 0 & \dots & . \\ q & 0 & p & 0 & \dots & . \\ q & 0 & 0 & p & \dots & . \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & . \\ q & 0 & 0 & \dots & 0 & p \end{pmatrix}$$

- де p_{ij} ймовірність знаходження на i -му кроці в j -му стані.

$p_{ij}(n) = P\{X_n = j / X_0 = i\}$ називається ймовірністю переходу за n кроків.

Теорема (рівняння Чепмена-Колмогорова).

Перехідні ймовірності $p_{ij}(n)$ ланцюга Маркова $\{X_n\}_{n=1}^{\infty}$ задовольняють рівняння

Чепмена-Колмогорова: $p_{ij}(n) = \sum_{k=0}^{\infty} p_{ik}(r) p_{kj}(s)$, де (r, s) - невід'ємні цілі числа такі, що:
 $r + s = n$

◀ Запишемо $p_{ij}(n)$ за визначенням і додамо в чисельник подію ймовірності 1

$$\begin{aligned} p_{ij}(n) &= P\{X_n = j / X_0 = i\} = \frac{P\{X_n = j, X_0 = i\}}{P\{X_0 = i\}} = \frac{P\{X_n = j, \Omega, X_0 = i\}}{P\{X_0 = i\}} = \\ &= \frac{P\{X_n = j, \bigcup_{k=0}^{\infty} \{X_r = k\}, X_0 = i\}}{P\{X_0 = i\}} = (r < n) = \frac{\sum_{k=0}^{\infty} P\{X_n = j, X_r = k, X_0 = i\}}{P\{X_0 = i\}} = \\ &= \sum_{k=0}^{\infty} P\{X_n = j / X_r = k, X_0 = i\} \frac{P\{X_r = k, X_0 = i\}}{P\{X_0 = i\}} = \sum_{k=0}^{\infty} p_{ik}(r) p_{kj}(n-r) \quad \blacktriangleright \end{aligned}$$

Наслідок В матричній формі рівняння записується так: $P(n) = P(r)P(s)$, де $s = n - r$

Звідси отримуємо таку **властивість матриці перехідних ймовірностей**

$$P(n) = P(n-1)P(1) = \dots = P^n(1) = P^n$$

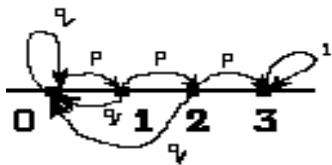
Розглянемо ймовірності: $p_k(0) = P\{X_0 = k\}$. Розподіл $\{p_k(0)\}_{k=0}^{\infty}$ називають **початковим розподілом ланцюга Маркова**

Ймовірності $\{p_k(n)\}_{k=0}^{\infty}$, де $p_k(n) = P\{X_n = k\}$, називають **безумовним розподілом ланцюга Маркова на n -му кроці**. Його можна обчислити користуючись формулою повної

$$\text{ймовірності (з гіпотезами } P(H_k) = p_k(0)) : p_k(n) = \sum_{i=0}^{\infty} p_i(0) p_{ik}(n)$$

Класифікація станів дискретного ланцюга Маркова.

Стан i ланцюга Маркова $\{X_n\}_{n=0}^{+\infty}$ називається **неістотним (несуттєвим)**, якщо існують таке число переходів m і стан j такі, що $p_{ij}(m) > 0$, але для $\forall n : p_{ji}(n) = 0$

Нехай $E = \{0, 1, 2, \dots\}$ – множина станів з відокремленою від неї множиною неістотних станів. Тоді цю множину називають **множиною істотних станів**. Вона характеризується тим, що потрапивши в неї ланцюг ніколи з неї більш не вийде.

Розглянемо клас **істотних** станів.

Стан j називається **досяжним** з стану i , якщо існує таке число переходів $m \geq 0$, що $p_{ij}(m) > 0$. За домовленістю будемо вважати, що $p_{ij}(0) = \delta_{ij}$. Будемо позначати $i \rightarrow j$, якщо стан j є досяжним зі стану i . Стани називаються такими, що сполучаються $i \leftrightarrow j$, якщо $i \rightarrow j$ і $j \rightarrow i$: $(i \leftrightarrow j) \Leftrightarrow (i \rightarrow j \wedge j \rightarrow i)$

Відношення сполучення $(i \leftrightarrow j)$ “ \leftrightarrow ” – є рефлексивним, симетричним, транзитивним. Отже, множину всіх істотних станів можна представити, як скінчену або зліченну

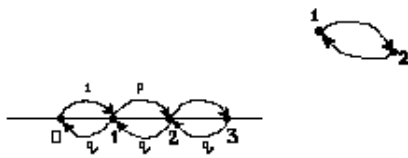
сукупність класів E_1, \dots, E_n, \dots , які $E_i \cap E_j = \emptyset$, а в об'єднанні вони дають множину всіх істотних станів $\bigcup_{i=1}^{+\infty} E_i = E$ й характеризуються тим, що стани з яких вони складаються сполучаються між собою, а переходи між класами істотних станів E_1, \dots, E_n, \dots є неможливими.

Отже, множина всіх станів ланцюга Маркова $Z_+ = \{0, \dots, n, \dots\}$ складається з E^* (клас неістотних станів) і з $E_1, E_2, \dots, E_n, \dots$ (класи істотних станів), $\bigcup_{i=1}^{+\infty} E_i = E$.

Ланцюг Маркова, який складається лише з одного класу істотних станів: $E = E_1$ називається *незвідним ланцюгом*.

Число $d(i)$ називається *періодом* стану “ i ” ланцюга Маркова, якщо $d(i)$ - найменший спільний дільник (НСД) таких n , що $p_{ii}(n) > 0$. Якщо $d(i) = 1$, то стан “ i ” називається *неперіодичним*.

Приклади періодичного ЛМ:

$d(i) = 2$, тобто лише за парне число кроків можна потрапити в будь-який стан.

Розглянемо довільний стан “ i ”.

Для $\forall n \geq 1$ визначимо ймовірність $f_{ii}(n) = P\{X_n = i, X_{n-1} \neq i, \dots, X_1 \neq i / X_0 = i\}$, яка є ймовірністю того, що почавши своє функціонування зі стану “ i ”, ланцюг Маркова вперше повернеться в цей стан за n кроків. За домовленістю вважаємо $f_{ii}(0) = 0$, $f_{ii}(1) = p_{ii}$. Для

$n \geq 1$ можна легко отримати співвідношення $p_{ii}(n) = \sum_{k=0}^n f_{ii}(k) p_{ii}(n-k)$, $n \geq 1$. Позначимо

через $P_{ii}(s) = \sum_{n=0}^{+\infty} s^n p_{ii}(n)$ та $F_{ii}(s) = \sum_{n=0}^{+\infty} s^n f_{ii}(n)$ генератрис послідовностей $p_{ii}(n)$ та $f_{ii}(n)$.

Тоді $P_{ii}(s) - p_{ii}(0) = P_{ii}(s) - 1 = F_{ii}(s)P_{ii}(s) \Rightarrow P_{ii}(s) = \frac{1}{1 - F_{ii}(s)}$

Стан i називається *рекурентним*, якщо: $\sum_{n=1}^{+\infty} f_{ii}(n) = 1$.

Стан i називається *нерекурентним*, якщо: $\sum_{n=0}^{+\infty} f_{ii}(n) < 1$.

Теорема (критерій рекурентності)

Стан i є рекурентним **тоді і тільки тоді, коли** $\sum_{n=0}^{+\infty} p_{ii}(n) = \infty$.

◀ Згадаємо лему Абеля з мат. аналізу, вона стверджує, якщо

а) $\sum_{n=0}^{+\infty} a_n = a < \infty$, тоді $\lim_{s \rightarrow 1-} \sum_{n=0}^{+\infty} s^n a_n = a$;

б) якщо $a_n \geq 0$ та $\lim_{s \rightarrow 1-} \sum_{n=0}^{+\infty} s^n a_n = a < \infty$, тоді ряд $\sum_{n=0}^{+\infty} a_n$ збігається і $\sum_{n=0}^{+\infty} a_n = a$.

Доведення теореми.

Необхідність:

Нехай стан “ i ” є рекурентним. Покажемо, що $\sum_{n=0}^{+\infty} p_{ii}(n) = +\infty$. За визначенням, якщо стан

“ i ” є рекурентним, тоді $\sum_{n=0}^{+\infty} f_{ii}(n) = 1 \Rightarrow \lim_{s \rightarrow 1-} F_{ii}(s) = 1 \Rightarrow \lim_{s \rightarrow 1-} P_{ii}(s) = \infty \Rightarrow \sum_{n=0}^{+\infty} p_{ii}(n) = \infty$.

Достатність:

Нехай $\sum_{n=0}^{+\infty} p_{ii}(n) = \infty$, а стан “ i ” є нерекурентним.

Тоді, за визначенням $\sum_{n=1}^{+\infty} f_{ii}(n) < 1 \Rightarrow \lim_{s \uparrow 1} F_{ii}(s) < 1 \Rightarrow \lim_{s \uparrow 1} P_{ii}(s) = \infty$. Звідки випливає, що

$\sum_{n=0}^{+\infty} p_{ii}(n) < \infty$. Це протиріччя й доводить достатність.

Стан i називається **нульовим**, якщо $\lim_{n \rightarrow \infty} p_{ii}(n) = 0$. **У протилежному випадку стан i називається ненульовим.**

Наслідок: Нерекурентний стан завжди є нульовим. Ненульовий стан завжди рекурентний.

Нульовий стан може бути рекурентним або нерекурентним.

Ненульовий стан може бути лише рекурентним.